

The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with marbled paper featuring a repeating pattern of overlapping, scalloped shapes in shades of red, blue, and yellow on a light background. The spine, visible on the left, is bound in a worn, pinkish-red material. A small, rectangular, light-colored paper label is affixed to the lower-left corner of the cover. The label contains the text 'Msc. Dresd.' on the first line and 'A 163.' on the second line, both in a dark, handwritten-style font. The book shows signs of age, with some scuffing and wear on the marbled surface.

Msc. Dresd.

A 163.

13

13

Zweck der Benutzung;
Hinweise oder
neue Ermittlungen
zur vorliegenden Quelle

Bibliothek Dresden

en, die auf dem Studium der vorliegenden
exemplar (Belegexemplar) unverzüglich der

handschriftlicher Art, setzt die Unterzeich-

nehmungigung der Bibliotheksleitung. Diesbe-
in schriftlich einzureichen.

Art der Benutzung
(eingesehen, verglichen,
teilweise oder ganz ab-
geschrieben usw.)

Zweck der Benutzung;
Hinweise oder
neue Ermittlungen
zur vorliegenden Quelle

Origenes
in proverbia Salom.
e Codd. Laud. K. 96
et
Baroc. 232.

Fragmenta Commentar. Orig: in PROVERBIA SALOMON.
e Codd. Laud. K. 96. et Baroc. 232.

2
C. 1. v. 1.
Baroc.

Παροιμίαι Σολομώντος ἐπὶ Δαβὶδ. ~~ἢ~~ Δευτ.

Ὁ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς λέγεται καὶ καλῶς. ἔστος γὰρ ὁ
ἐπισημὸς ἡμῶν βασιλεὺς. ὁ γενόμενος ἐκ σπέρματος
Δαβὶδ κατὰ σάρκα. ἐραβίλωθεν ἢ ἱερουσαλήμ. διὸ
καὶ ἐκράτη. ἦν ὑπὲρ ἀνθρώπων οἰκονομίας τε-
λέων. ἔστος ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλίων. Ἰσραηλῖται δὲ
εἶδιν ὁ Ἰσραήλ. ἔν ὁ ἐπισημὸς βασιλεύει ὡς διο-
ρατικῶν. εἴη γὰρ ἀρα εἶδιν ἀληθῶς Ἰσραήλ. ἔ
γὰρ ὅσοι σπέρμα τῶ ἀβραάμ πάντως καὶ τέκνα,
εἰ ἢ μὴ ποιῶν τὰ ἔργα τῶ ἀβραάμ:

Γινώσκει σοφίαν καὶ παιδείαν. Δευτ. ἢ σοφία ἐστὶν Laud

ἐπισημὸς θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατὰ
ἀληθείαν. κατὰ δὲ εἶνα ἔστιν ἀκριβὴς ἢς ἢ δαί δυνά-
μεις καὶ ἀπόρρητα τῆς ἢ παντοκράτορος δόξης εἰδικτι-
της. ἔδει γὰρ εἰς αὐτὴν σκοτεινὸν ἐμπέφυε. ἀπαι-
γασμα γὰρ εἰς φωτὸς αἰδίου. καὶ ἐβώπρον ἀκινδύωλον ἢς

ἴσθαι ἰσχυρίας· καὶ ἕκαστον ἴσθαι ἀγαθότητος αὐτοῦ ὁμολογῶν
 ἀγαθότητα, ταῦτα γινώσκαι· ταῦτα δὲ εἰδὼν ἕκαστος ἐ-
 ργῆν ἢ γινώσκει τὸν υἱὸν ἴσθαι τὸ θεῶν ἀγαπήσεως· καὶ ἴσθαι ἁ-
 θιαν ἴσθαι χριστὸν· χριστὸς γὰρ θεῶν δύναμις· τῆσδε δὲ ἐκ
 ἀπὸ σαρκὸς καὶ αἵματος· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς ἀ-
 ποκαλύπτεται· γινώσκαι δὲ ἁθιαν καὶ οὐ τὴν ἐπισημνῆν ἰ-
 δῶς τῶν θείων, νομικῶν καὶ προφητικῶν, καὶ εὐαγγε-
 λικῶν καὶ ἀποστολικῶν λόγων:

Νοῦνάτα (Baroc. Νοῦσαι) λόγος φρονήσεως. Δρα.

v. 2

Cod. uiterq

γινώσκει· Ἐἰ δὲ φησὶν ὁ Λοκάς, ὡς ἐπὶ τῶν οὐρανῶν ὁ κύριος
 φησὶν ὡς τὸ add. Baroc. Cod.
 τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας, κατεχρήσατο, τὸν ἰσχυρὸν
 ἐπὶ τῷ ἴσθαι ἰσχυρίας λατῶν διὰ τὸ ἴσθαι διανοίας ὅτι
 ὅπου ὅμοια δηλώσεται καὶ τὸ ἴσθαι ὅτι ὁ φησὶν ἦν φρονιμῶ-
 καὶ ὁ Cod. Bar.
 ἴσθαι πάντων· καθὼς λέλεκται καὶ τὸ γινώσκει φρονιμῶ-
 ὡς Cod. B. καὶ ἀκέραιοι· ὅσον Cod. Bar.
 ὡς· οἱ ὅμοιοι· οἰανὲν ἡμῶν ἀκέραιοι τῶν ἴσθαι ὅμοιος παντο-
 γινώσκων:

v. 3
Land.

Δείξασθαι ἴσθαι φρονήσεως λόγος καὶ λύσεις ἀνι-
 μῶν· Δραγῶν· καὶ ἀναφορῶν· φρονιμῶν γὰρ ἴσθαι

4
λόγος κατὰ τῶν αἰσιν· καὶ δοκῶντος διακόπτεσθαι τὸ
εἶρη. ἀπόφινος διὰ μέσο λαομένων· γίνεται τὸ ὑπερ-
ρατον καὶ καλεσμένων γραφή λόγος· πάλιν τὰ αὐτὰ ἀναλ-
λαστομένης τῆς αἰσιν ἐν τῇ προβαγορῶσιν ἀνα-
γραφή· οἷον τὴν γραφή ἐστὶ τὸ λόγος· οἷον ὡς ἐπὶ παρα-
δύματος ὁ ψαλμῶδός φησὶν· ὅτι εἰβήσῃ ἀπαλαιώθη
τὰ ὅσα μοι· ἀναστράψας γὰρ εἶρε ἕως· οὐ ἀπὸ τὸ
κράζαν μὴ πρὸς θεὸν ὅλην τὴν ἡμέραν, εἰβήσῃ ἀπα-
λαιώθη τὰ ὅσα μοι ἵνα βημεύῃ ἐξ ἑσπερος· ἐπειδὴ
ἀπὸ τῆς πρὸς θεὸν κραυγῆς καὶ δεήσεως καὶ ἀντίθεως ἐπ-
αυδάμεν· διὰ τούτου ἐξηράνθη τὰ ὅσα μοι· τὸ αὐτὸ γὰρ
οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ· ἐλιπαίνετό μοι
τὰ ὅσα· καὶ πολλὰ τοιαῦτα εὐρήσῃς ἐν τῇ βίβλῃ
γραφή· ἐπιμελῶς προβάχον· ἢ γραφῆς λόγων, τὰ
πράγματα φησὶ τὰ ἐπὶ χριστῷ γεγονότα· οὐκ ὁ
ἀδύρκοτος βαρύνεται· ὁ ἀόρατος ὁράται· ὁ ἀπαθείς παύει
βαρύνει ἰδίᾳ· ὁ ἀθάνατος ὑπάρχει ἡμῶν ἀποδύνησκει ἵνα

τῆν ἀθανάσιον ἡμῶν χάρισηται. ταῦτα εἰς σφοδρὰς τῶν
 λόγων περιέργως δέξασθαι διὰ πάντας τοὺς εἰς χριστὸν πιστώ-
 οντας ἵν' ἕως δύναται νοῆσαι. οἷα διὰ τούτων κακώ-
 θουναν οἱ ἄλλοι ἡμῶς τῶν ἀληθῶν δικαιοσύνην. καὶ τὸ κρί-
 μα οἱ ἔκριναν. ἔκρινε γὰρ ὡς προνοήτης πρὸ καταβολῆς
 κόσμου καταλαβὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθῆναι καὶ περι-
 τμηθῆναι κατὰ τὸν νόμον. καὶ λόγοις καὶ ἔργοις καὶ ὑπομονῇ
 καὶ ταπεινοφροσύνῃ. καὶ χρησότητι καὶ ὑπερβαλλούσῃ ἀγα-
 πῇ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους ὅπως θεομιήτως ἐπιφύ-
 γῃς πολυτέλειαν. καὶ θεῶν ἀγάσασθαι, καὶ τῶν αἰώνιων
 ἀγαθῶν ἀπολαύσασθαι.

Cod. Vaticanus
 v. 3.

Νοῆσαι τὴν δικαιοσύνην ἀληθῆν. Ωραίνοντες.
 Δύνασθαι καὶ ἀληθῆς δικαιοσύνη πρὸς ἀνιδιαιοτή-
 λην τῆς εἰκονικῆς. αὐτὴ δικαιοσύνη μὴ γὰρ, ὡς
 χριστός, μιμᾶσθαι δὲ ταύτης ἢ ἐν ἑκάστῳ τῶν δικαίων
 εἰκῶν εἶδαι, καὶ ἀφορᾶσθαι πρὸς παράδειγμα τῶν χριστῶν.
 πρὸς ἣν γράφεται νομίζω. τὸ δίκαιον οὐ κύριον καὶ δι-

es
miss
dow
to
boms
u
πππ
m
s
a
f
m
w
v
e
v
f
d

καιοσύνας ἠγάπησαν· ἀντιδίδεσθαι δὲ καὶ τῆ συμφορικῆ 6
δικαιοσύνη· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀληθείας τὰ συμ-
φορα· ἀλλὰ καὶ τῆ ψωδῆ δικαιοσύνη· κατὰ τὸ ἐ-
ργαϊκὸν καὶ τὸς λοιπὸς ὅτι πρόκειται τὸ ἀληθεῖ· ὡς τῆς
δικαιοσύνης ὁ δέχμενος ἀντὶ διαβολῆς: —

καὶ κρίμα καταδύων. Δειγνί. Τρία δὲ κριτήρια Laud
v. 3.

ἐν ἡμῶν ἀίθερις τῶν ἀίθετων λόγος τῶν λεγομένων.
καὶ τὸς τῶν νοητῶν· καταδύων δὲ τὴν κρίμα καὶ θεί-
ας χάριτος· πρόγε τῶν ἄλλων ~~κατὰ~~ τυχῶν· παρὰ
θαυτὸ γὰρ ἐνδύεται τὰ διαρήματα ἀνδρῶν· ἐπὶ δυνάτου,
πῶς αὐτὸ νοῆσαι τὰς εἰσὶν οὐδὲς· οἱ δὲ λοιποὶ κρίσιν
καὶ ἐνδύτητα ἐξείδωκαν· ὁ δὲ ἀκρίτος ἔχοντας
κρίσιν· ὁ δὲ βκολυδὸς ἐνδύτητα· καὶ τάχα αἰ ἀγεται ἐν-
δύτητας εἶδιν· ὡς καὶ αἰ κακίαι βκολιότητες: —

ἵνα δὲ ἀκάκοις πανουργίαν. Δειγνί. Ὁ ἀγῶν Cod. u. 4
v. 4

κακοηθείας, ταῖς πανουργίαις, υποπίπτει τῶν κακοηθῶν,
αὐτὸς ἐνδύτης ὑπάρων ὡς περὶ ~~ψακτῶν~~ ψακτῶν γόν τῶ

κακὸς λέγεται. ἀκακὸν πᾶν πᾶν λόγῳ, διότι ἐπὶ ἡμέ-
ρα πανουργός δὲ ἔρχεται εἰς μετένοιαν. τούτοις παρὶ ἡμῶν
ἐπίσταντα προπετιῶν μετάνοιαι. ἦν κακίαν αὐτῆν εὐφρήμων
ὁ ἀπόστολος εἶπεν. ἀπλότητα λόγων. φοβῆσαι μήπως ὡς
ὄφεις ἐξηπάτησαν ἕνα ἐν ἧ' πανουργία αὐτῶν, ὅπως φε-
ρῆναι νοήματα ὁμῶν ἀπὸ ἧς ἀπλότητος ἧς εἰς χρι-
στον. δὲ ἐν φυλακισμένους τὴν τῶν πονηρῶν πανουργίαν γί-
νασθαι καὶ αὐτῶν μὴ ἀκαρτίως ὡς αἱ περιστάσεις.

πρὸς δὲ τὰ ἐπιβλαβήντα φρονίμως ὡς ὄφεις. τῆς γὰρ
κακίας φρεσὶ νηπιάζεται. ταῖς δὲ φρεσὶ γινάσθαι τέλειαι.
ἡ ἀκακία γὰρ διεφθῆ. φραγῆ μὴ ὡς εἶπεται. ἐπαινετὴ
δὲ, ὡς ἐγὼ ἐν ἀκακία μὴ ἐπορεύειν. —

Θ δὲ νοήμων, κυρτερηθῆν κηβεται Ἐπιγίνω Ἐπ-

v. 5

εἶπερ λόγον βαρὸν εἰς ἀκρότη, ἐπιστήμων ἀνάσθαι εὐ-
φρον, ἡ δὲ ἐπ' αὐτῶν προσθήδαι. οὐδὲ γενόμενος νοήμων.
φὸ λῆπον προσθήδαι. κατὰ τὴν πᾶν ἐξ ἰσχυρίαν. ὡς.

Handwritten text from the adjacent page, including fragments like "mappa", "pl. ar", "q. r. u. s", "s. q. u. a", "is. x. p.", "y.", "a.", "p. a.", "s. i. o. r.", "t. y.", "p. o.", "u.", "u. v.", "e.", and "e."

ἴσθι παρὰ ταῦτα πλεόντων κατασκευάσαι. λέγει δὲ ἑξῆς αὖ-

θραπίνῃ νεῶν ἢ ^{παρα} ^{ε.β} περιδίο κυβέρνησις, ἣν οἱ ἔχον νοή-
μων καὶ πρεσβύτεροι σοφοί, οἱ πεισθέντες τῷ θεῷ. οἱ τοῖς-
σοφῶν, πλείων ἐπιστημόνων πρὸς τὸν θεὸν ἐπὶ τὸν λιμένα
φθάσει τὸ τελεμαχος αὐτῶν. οἱ δὲ μὴ τοιοῦτοι ἢ περι-
τὸν πῆσιν ναυαγήσει, ἢ περι τὴν ἑκπίδα, ἢ περι τὴν

ἀγάπην ἢ τὴν τῶν ἀρετῶν. οἱ δὲ περι ταῦτα ναυα-
γήσει. ἑκότως ^{ε.β} ἀνὸς λέγοι. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης καὶ κατωγῆς καταπόντιδά με. καὶ δὴ λήγειν ἀεὶ.

εὐδαίην ἐκ τῶν μυθόνων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων ὑδάτων. —

Νοήσει τε παραφοιὴν καὶ ἄκοιτον λόγον. ἔρησις τῆς ν. β
σοφῶν καὶ ἀνιήματα. Δριγῶν. καὶ πῶς ἀρμόσει τῷ ο, Βαρου.

τὸ ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ σῶμα με. γὰρ γὰρ οὐκ ἔστι
ἐπιγινώσκων. ἐναντίον τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν ἀποστολῆς
θαυμάσια. κατὰ γὰρ τὸ ρηθὲν διαφύσσει δάλασσαν
καὶ διήγαγον αὐτῶν καὶ τὰ ἐξῆς. πάντα γὰρ ταῦτα γίνονται

εἰ καὶ σύμβολα εἰσι φωνῶν ἅπαρ ἀνάγκη. φησὶ
 παραβολῶν εὐαγγελικῶν παραλαμβάνομενα. ἕτερος δὲ τις
 ἔρει. οἷον ἐπὶ φῶν ἀπὸ φῶν ἀνάγκη ἀναξίτητα τὸ ἀνα
 ζῆαι ἐν παραβολαῖς. ἀλλ' ἐπὶ φῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ πα
 ραβολὰς τὸ χριστὸν λέγοντος ἐν φῶν προφήτη. προσέχε
 τε λαός μου φῶν νόμῳ μου καὶ φῶν ἐξῆς:

Laud. v. 7.
 sed Cod. Bar.
 idem hoc fragm.
 Γενώγ. assignat.

Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. Ὁ δὲ τῆς ἀρ
 χῆς ὄνομα δηλοῖ καὶ τὴν ἡγεμονίαν. ὡς ἐν φῶν μετὰ
 δικαιοσύνης ἐπιμαρτυρεῖται θρόνος ἀρχῆς καὶ φῶν φῶ
 νος διδασκαλίας εὐαγγελίῳ. ὡς ἐν φῶν ἀρχὴ οὐδὲ ἀγα
 θῆς, τὸ ποιεῖν δίκαια, τούτων ἡθικὰ παιδείματα. οἱ
 δὲ λέγουσιν ἀγαθὴν, φῶν ἐπὶ σοφίαν ἀγαθὴν δεινότητα. ἀρ
 χὴ καὶ ἡ τινος ὑπαρξέως αἰτία ὡς ἐν τῷ ἐγὼ εἰμι ἡ ἀρ
 χὴ καὶ τὸ τέλος. ἀρχὴ μὲν ὡς φῶν εἶναι διός. τέλος
 δὲ ὡς τελειώσεως ἀφορμὴ. νῦν ἐν ἀρχῇ, ἡ εὐαγγ
 ολιὰ εἰς φῶν σοφίαν μάθησις καθὰ φῶν φῶν δὲ φόβον
 συνισαμένη. φόβος γὰρ παιδικὸς μὲν δεινῶν προδοκία.
 ἐγγίνόμενος

ἠγγιόμοσος τοῖς φόβω κολάσεως ἐκκλίνουσι τὴν κα-
 κίαν. ὅσων δὲ ἔδε φόβον ^{κυρίως αὐτ. ε. β.} θεῶν κυρίως προσαγορευ-
 θέντων. εἰ καὶ ἀπείτα τῶν φοβημένων τὸν δυναμικὸν καὶ
 ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολίβαι ἐν γέννη, ὅν ἐκράλλαι ἢ τα-
 λυία ἀγάπη. θεῶν δὲ φόβος ἀληθῆς, ἢ κατὰ σερασμὸν
 εὐλαρία κατ' ὅν θέλει τις βροθεῖ ἐν φάει ἐν τοιαύτῃ αὐ-
 τῷ πόθω γηθίω εἰς ἐργα μεταβαλλῶν αὐφαι. καὶ
 ἀρχὴ σοφίας θεῶν γινόμενος κατ' εἰσαγωγὴν. πῶς ἔ-
 σατον γὰρ ἔσται εὐρηθείς ἐν φῶ κατὰ σοφίαν
 τεφελισμένη. κατ' ὅν λέγεται μὴ εἶναι ὑσέρημα
 τοῖς φοβημένοις τοῦ θεοῦ.

Σύνθεσις δὲ ἀγαθῆ παῖσι τοῖς παισὶν αὐφῆν. ὡ-

v. 7.
 Cad. uterq.
 sed Baroic. γε-
 ὡργ. ad signat.

βέρεια δὲ εἰς θεὸν, ἀρχὴ αἰαθήσεως / Δευτέρω. Τῆς θεῶ-
 ας αἰαθήσεως τῆς κατὰ τὸν ἕσω ἀνθρώπον. κατ'
 ἢ ὁρώμεν τὸ φῶς φῶ ἀληθινῶν καὶ ἀκόσμεν τῶν
 κεκρυμμένων λογῶν. καὶ τρεφομεθα τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς,
 ἀντιλαμφανόμεθα τὴν φῶς ἐως δίας χριστῶ. ἰς ἀπόμεθα

φύλογο φῆς ζωῆς· τούτου ἀρχὴ ἀληθείας ἢ πρὸς θεὸν
ἐνδύεια τυτῆσιν ἀπία.

Cod. uferq
v. 8.

Ἄκουε ἢ με νόμος πατρός σου· καὶ μὴ ἀπώθη σε
μητὴρ σου· ἡ γὰρ ἀναγωγὴ ἔχει τὰ
πράγματα, ἀλλ' ἐφαρμόζονται καὶ τοῖς κατὰ φύσιν γε-
νεῦσιν. ὅταν θεωρεῖς ὄντας, κατὰ θεὸν ἀνατρέφω-
ντα τέκνα, ὅντος δὲ ἀνδρὸς τὸ διδασκάλου· τὸ γεν-
νησαντος διὰ τὸ ἐπαγγελίᾳ τὸς παιδωομένους· οὐ-
ζυγος τὸτω μητρη εἶσι τῶν τεχνῶν ἢ ἐκκλησία
μέλισσα δὲ ἢ ἐκκλησιαστικὴ γνῶμη καὶ πολιτεία. ἀνφο-
ρὰν ἐμὴ φησὶ τὸ παροιμιακόν· νῦν μὲν ὡς καθηγητὴς
καὶ πατὴρ· νῦν δὲ καὶ σοφίαν καὶ ἀρετὴν ἀπὸ μητρός κατὰ
κόσμον, στεφανώθη χάριτων στεφάνω, ὅλη γὰρ
στεφάνω ὅν ἀναδύεται ἢ τὸ ἔσω ἀνθρώπου κεφαλή,
αἱ ἀρεταὶ χάριτας ὀνομαζόμεναι ἐν χάριτι συμφω-
νως δὲ τῷ στεφάνω νοητῷ ὄντι· καὶ τὸν χεύσειον
κλοιὸν ἐπιβαλλόμενον φῶς φῆς ψυχῆς στεφάνω, σφίσει

υποτακτικῶ αὐτῆς. ἢ πατρός ἢ θεοῦ, καὶ πατρός ἢ
 ὄλων. μητρός δὲ τῆς ἀναγνωρηθείσης βαφίαις ἢ τῆς ὡς
 μητῆρ. - καὶ τὸν ἡμῶν γίνεται. καὶ γαλοχέστα ἢ
 μᾶς καὶ ἀναφρέστα ~~καὶ~~ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς
 ἡθῶν. εἰ γὰρ τηρήσῃς ἐν καρδίᾳ πιστῆ ἢ νόμον
 ἢ πατρός. καὶ φυλάξῃς τὰς ἐντολάς ἢ μητρός,
 ἴστανον χαρίτων δόξη βῆ κορυφῆ, καὶ κλαίον χρῦ -
 βων. ποτε ἀλλ' ἐν ἢ ἀνάστασι τῶν δικαίων ἐν ἢ
 ἐπιφανίᾳ καὶ ἀφύλακτῳ βασιλείᾳ. δοξαζόμενος. τε -
 φανόμενος ὑπὸ χριστοῦ:

ἢ αὐτοῦ. Πατρός ἢ ἑκείνου λόγος τῆς γραφῆς, Λαοῦ
 μητρός δὲ τῆς ἀγράφου παραδόσεως ἢ ἐκκλη -
 σίας. ὁποῖον τὸ νησάειν ἐν παραδοκαίς. καὶ ἔταρα
 δὲ τοιαῦτα. ὡς φησὶ, μὴ πάντα θέλει ἀπὸ γραμ -
 μάτων ἀκρίβειν. εἴτι δὲ καὶ τὸ φυσικὸς νοῦν πατέρων.
 ἢ καὶ τὸ πνευματικὸς νοῦν διδασκάλους. καὶ γὰρ
 τῶν μητῆρ ἢ ἐκκλησία:

v. 9.
Laud

Στάφανον γὰρ χάριτων δέξηθῃ κορυφῇ. κῆ κλα-
σὸν χεύσειον παρὶ θεῶ τραχήλω. Δριγίν. ἀλλὰ κῆ χάριτι
θεῶ πολλαίς δωρομετα :

v. 13.
Laud

Τὴν κτήθειν αὐτῶ τὴν πολυτελή καταλαβώμεθα.
Δριγίν. Θήβαιεν δὲ ταῦτα κῆ σὶ ἱπόντες. ἔτος ἐσιν
οἰ κληρονόμος δῶτα ἀποκτείνωμεν αὐτοῦ ἵνα ἡμῶν γίνη-
ται ἡ κληρονομία :

v. 13 & 14
Cod. v. Baroc.
Eusebio tribuit.

Πλήθωμεν δὲ οἶκος ἡμετέρων οὐκίλων ετε. αὐ
γνηθῆτω ἡμῶν. Δριγίν. ~~ἔτος δωρομετα θεῶ~~
~~ἔτος δωρομετα θεῶ~~ Πῶς οὐκία προβαγοραίεις τὰ μὴ πολι-
μο νόμοι λαβάντα. ἀλλ' ἐκ γνηθῆς τῆς ἀδικίας κακῶ
βοῖ παραγομένα :

Laud

Μὴ ἴασι φρόνιμος παρὰ βλαψῶ, φορῶ δὲ τὸν θεῶν
κῆ ἔκλινα ἀπὸ παντός κακῶ τότε ἴασις ἔσαι το
δωμετί 68, κῆ ἐπιμέλεια τοῖς ἀδελφοῖς 68. Δριγίν. ἢ
ἔξ ἀρετῆς ἡγία τῆ πολιτεία 68. ἡ δὲ τῶ θεῶ χάρις
κῆ ἐπιμέλεια τοῖς λογισμοῖς 68 κῆ διανοήμασιν : —
Παρ' ὀλίγον ἰγνώμην ἔν πανθὶ κακῶ ἔν μίσει
ἐκκλησίας κῆ συναγωγῆς. Δριγίν. Παρ' ὀλίγον ἰγνώμην

ἐν παντί κακῶ, ἦν ὅτι ἐκ ἦν κακία. καὶ ἔστι ὅτι ἐκ
 ἔστι. ἐκ ἦν δὲ ὅτι ἐκ ἦν ἀρετή. ὃ δὲ ἔστι ὅτι ἐκ
 ἔστι ἀνεξάλπιπτα γὰρ τὰ φάρμακα τῆς ἀρετῆς.
 παῖδες δέ με καὶ εἶδος. ~~πρὸ~~ παρ' ὀλίγον καὶ ἐκ ἐν παντί
 κακῶ γεγονώς. καὶ ὁ πλοῦσιος ἠρῶ ἄδη διὰ τὴν κακί-
 αν κρινόμενος, καὶ οἰκείων τῶν ἀδελφῶν. τὸ δὲ
 ἔλαϊν, φάρμακον τὸ κάλλιστον τῆς ἀρετῆς. —

Law

Ο παιδῶν κακὸς λήφεται αὐτῷ ἀτιμίαν.
 ἐλέγχων δὲ τὸν ἀρετῆ, μωρήσεται εἰς ὄν. εἰς
 αὐ καὶ βυλὴ ἀγίων δυνάεις. ~~Ἐπιγίν.~~ Ὅστις αὐτὸς
 ἀποστῆναι παῖδες κακίας, ἢ κακὸς φησὶ τὸς ἀπὸ
 ἀμωφίας ἀπιστρέφοντας. καὶ δέλοντας ἔλαϊν πρὸς με-
 γένοισαν. ἀκμήν δὲ κακὸς ὄντας, ὑπόμνητα καὶ μὴ ἔ-
 ληχη καὶ ἕκαστον βφάσμα. ἴδως μὴ εἰς μῖθος ἐκ
 προσομιῶν ἔλθωσιν. ἀλλ' ὑπόμνητον εἰς ὃ παρε-
 ωδῶσι καὶ γένονται σοφαὶ καὶ τότε ἐλέγχε, ἔσως
 καὶ ὁ χριστὸς ἐποίησεν τὸς μαθητὰς εἰς νῆος ὄντας
 ἐκ ἡλέγχε διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀδικεῖν παλαιῶς.

τὸν νόον οἶνον· ἢ κακὸς τὸς ἀφρονας καὶ μαρῶς· ἢ φῶς
πάντη ἄλλοτριος διὰς διδασκαλίας· εἰ δὲ καὶ ἠλίχχαντο
ἀχχαρ καὶ ἠεώδης ἀλλ' ἤδη μετήχον τὸ διὰ νόμο
καὶ παύρησαν, διὸ καὶ τὸς δὲ ἠλίχχαι τὸν σοφία
περοκόποντα· δίκαιον τὸν ἀγνώμονα λέγει· γνῶριζε
ἐν τῷ τὰς τῆς δικαιοσύνης οὐδὲς, καὶ μετ' ἠδονῆς
προς δέξεται.

^{λογισμῶς}
Υἱὸς σοφός ^{νῦν} εὐφραίνει πατέρα· υἱὸς δὲ ἀφρων
λύπη ^{αἰσθητῶν} μητρὶ· ἔκ' ἀφελήσοσι etc. αὐτὸ ἐν ἀμνηστῶν
παρένομος· Δριγῶν· τῶ μὴ συνταῶ καὶ δικαίῳ· καὶ φ
δυσχερῆ φῶν πραγμάτων ἄκολα γίνονται· τὰ δὲ
εὐτέρως ἔχοντι· καὶ τὰ ἔχοντα ἄκολα καὶ ἀναμυχῶν
τινὰ ἔχοντα δυσχερῆ καδίσεται.

Laud

Laud

Εὐλογία κυρίῳ ἐπὶ κεφαλὴν δικαίῳ· σοφία δὲ
ἀδερῶν etc. αὐτὸ μετὰ παρησιᾶς ἀρηνοποιεῖ· Δριγῶν·
Σύνταξις καὶ ἐπιστήμη ἐν τῷ ἠγμῶνικῷ αὐτῷ· ἐν μέσῳ
φερομένῳ λόγῳ περὶ δικαίῳ· ἔτος μὴ ἐγκαμαζεται.

Handwritten notes in the left margin, including fragments like "ss", "v", "ci", "u", "a", "w", "p", "w", "w".

φη δὲ τὸ ἀεὶς ὄνομα ἀπολλυται ἀτακτῶν παθεῖται. βο-
 ρὸν μὲν ἔν καλῷ, τὸν ἐκ φύσεως ἔχοντά τι. ἀεὶρον δὲ
 χείλεσι τὸν ἐκ ἰδέα. ἀκήκοας λόγον συναποδανέ-
 ρωτοι. ἢ ὅτι ὁ πορὶ μὲν τὸτο λαλῶν πορὶ ἐκείνο
 παθεῖται. ὁ μηδὲν τῷ πλησίον κακὸν τι κραιτόμενος
 ὁ δὲ παρ' ἑτέρου τινος ἐπιρρολήν ἐκδέξεται. ὁ δὲ λα-
 τραίως ἐπιρρολῶν κ' εἰς πρόσωπον ἐπεινῶν ἔστος
 γνωσθήσεται. κ' δοκιμὴ λαλάντων εἰς καιρὸν. ἢ ἔστος
 ὁ δίψυχος κ' μὴ ἀπλῶς διελύχεται. ἔλεγχος
 δὲ τὸ πρᾶγμα ἐστὶν ἢ τῆς ἀληθείας ἀποδείξις.
 ἐλεγχθήσεται κ' καταγνωσθήσεται ὁ δίψυχος κ' ἀ-
 δατος ὁ σοφὸς ἐπισημικῶς λόγῳ εἰς ἀάθησιν ἀ-
 γι τὸν βαρυκαρδίον:

Msc. Dresd.

A 163.

